

“ મીઠા બાળકો - નાજુકપણું પણ દેહ - અભિમાન છે , રીસાવું , રડવું આ બધાં આસુરી સંસ્કાર આપ બાળકો માં ન હોવાં જોઈએ , દુઃખ - સુખ , માન - અપમાન બધું સહન કરવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- સર્વિસ (સેવા) માં ઢીલાપણું આવવાનું મુખ્ય કારણ કયું છે?

ઉત્તર :- જ્યારે દેહ-અભિમાન નાં કારણે એકબીજાની ખામીઓ જોવાં લાગે છે ત્યારે સર્વિસ માં ઢીલાપણું આવે છે. પરસ્પરમ અણબનાવ થવો પણ દેહ-અભિમાન છે. હું ફલાણા ની સાથે નહીં ચાલી શકું, હું અહીંયા નહીં રહી શકું.... આ બધું નાજુકપણું છે. આ બોલ મુખ થી નીકળવા એટલે કાંટા બનવું, નાફરમાનબરદાર બનવું. બાબા કહે છે બાળકો, તમે રુહાની મિલેટ્રી છો એટલે ઓર્ડર (આદેશ) થયો તો તરત હાજર થવું જોઈએ. કોઈ પણ વાત માં આનાકાની નહીં કરો.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે. બાળકોને પહેલાં-પહેલાં આ શિક્ષા મળે છે કે સ્વયંને આત્મા નિશ્ચય કરો. દેહ-અભિમાન છોડી દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. આપણે આત્મા છીએ, દેહી-અભિમાની બનીએ ત્યારે જ બાપ ને યાદ કરી શકાય. તે છે અજ્ઞાનકાળ. આ છે જ્ઞાન કાળ. જ્ઞાન તો એક જ બાપ આપે છે જે સર્વ ની સદ્ગતિ કરે છે. અને એ છે નિરાકાર અર્થાત્ એમનો કોઈ મનુષ્ય આકાર નથી. જેમને મનુષ્ય નો આકાર છે તેમને ભગવાન ન કહી શકાય. હવે આત્માઓ તો બધી નિરાકારી જ છે. પરંતુ દેહ-અભિમાન માં આવવાથી સ્વયં ને આત્મા ભૂલી ગયાં છે. હવે બાપ કહે છે તમારે પાછું જવાનું છે. સ્વયં ને આત્મા સમજો, આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો ત્યારે જન્મ-જન્માંતર નાં પાપ ભસ્મ થાય, બીજો કોઈ ઉપાય નથી. આત્મા જ પતિત, આત્મા જ પાવન બને છે. બાપે સમજાવ્યું છે પાવન આત્માઓ છે સતયુગ-ત્રેતા માં. પતિત આત્મા પછી રાવણ રાજ્ય માં બને છે. સીડીમાં પણ સમજાવ્યું છે જે પાવન હતાં તે પતિત બને છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં તમે બધી આત્માઓ શાંતિધામ માં પાવન હતી. તેને કહેવાય જ છે નિર્વાણધામ. પછી કળયુગમાં પતિત બને છે ત્યારે ચિલ્લાવે છે - હે પતિત-પાવન આવો. બાબા સમજાવે છે - બાળકો, હું જે તમને જ્ઞાન આપી રહ્યો છું પતિત થી પાવન થવાનું, એ ફક્ત હું જ આપું છું જે પછી પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. બાપે જ આવીને સંભળાવવું પડે છે. અહીંયા મનુષ્યોએ અથાહ શાસ્ત્ર બનાવ્યાં છે. સતયુગ માં કોઈ શાસ્ત્ર હોતાં જ નથી. ત્યાં ભક્તિ માર્ગ રિંચક પણ નથી.

હવે બાપ કહે છે તમે મારા દ્વારા જ પતિત થી પાવન બની શકો છો. પાવન દુનિયા જરૂર બનવાની જ છે. હું તો બાળકોને જ આવીને રાજ્યોગ શીખવાડું છું. દેવીગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. રીસાવું, રડવું આ બધાં આસુરી સ્વભાવ છે. બાપ કહે છે દુઃખ-સુખ, માન-અપમાન બધું બાળકોએ સહન કરવાનું છે. નાજુકપણું નહીં. હું ફલાણા સ્થાન પર નથી રહી શકતી, આ પણ નાજુકપણું છે. આમનો સ્વભાવ આવો છે, આ આવાં છે, તેવાં છે, આ કાંઈ પણ રહેવું ન જોઈએ. મુખ થી સદૈવ ફૂલ જ નીકળે. કાંટા (અપશબ્દ) ન નીકળવાં જોઈએ. કેટલાક બાળકોનાં મુખ થી કાંટા ખુબજ નીકળે છે. કોઈ ને ગુસ્સો કરવો પણ કાંટો છે. એકબીજામાં બાળકોની અણબન ખુબ થાય છે. દેહી-અભિમાન હોવાનાં કારણે એકબીજાની ખામીઓ જોતાં પોતાનામાં અનેક પ્રકારની ખામીઓ રહી જાય છે, એટલે પછી સર્વિસ (સેવા) ઢીલી પડી જાય છે. બાબા સમજે છે - આ પણ ડ્રામા અનુસાર થાય છે. સુધારવાનું પણ તો છે. મિલેટ્રી નાં લોકો જ્યારે લડાઈ માં જાય છે તો તેમનું કામ જ છે દુશ્મન થી લડવું. ફ્લ્ડ્સ (પૂર આવે) થાય છે કે કંઈ હંગામો થાય છે તો પણ ઘણાં મિલેટ્રી ને બોલાવે છે. પછી મિલેટ્રીનાં લોકો મજૂરો વગેરે નું કામ પણ કરવા લાગી જાય છે. ગવર્મેન્ટ (સરકાર) મિલેટ્રી ને ઓર્ડર (આદેશ) કરે છે - આ માટી બધી ભરો. જો કોઈ ન આવ્યું તો ગોળી નાં મુખ માં. ગવર્મેન્ટ નો ઓર્ડર માનવો જ પડે. બાપ કહે છે તમે પણ સર્વિસ નાં માટે બંધાયેલાં છો. બાપ જ્યાં પણ સર્વિસ પર જવા માટે કહે, ઝટ હાજર થવું જોઈએ. નહીં માન્યું તો મિલેટ્રી નહીં કહેવાશે. તે પછી દિલ પર નથી ચઢતાં. તમે બાપનાં મદદગાર છો બધાને સંદેશ આપવામાં. હવે સમજો ક્યાંક મોટું મ્યુઝિયમ ખોલે છે, કહે છે ૧૦ માઈલ દૂર છે, સર્વિસ પર તો જવું પડે ને. ખર્ચા નો વિચાર થોડી કરવાનો છે. મોટાં માં મોટી ગવર્મેન્ટ બેહદનાં બાપ નો ઓર્ડર મળે છે, જેમનો રાઈટ હેન્ડ (જમણો હાથ) પછી ધર્મરાજ છે.

એમની શ્રીમત પણ ન ચાલવાથી પછી પડી જાય છે. શ્રીમત કહે છે પોતાની આંખોને સિવિલ (પવિત્ર) બનાવો. કામ પર જીત પામવાની હિંમત રાખવી જોઈએ. બાબા નો હુકમ છે, જો આપણે નહીં માનશું તો એકદમ ચકનાચૂર થઈ જઈશું. ૨૧ જન્મોની રાજાઈ માં રોળું પડી જશે. બાપ કહે છે મને બાળકોનાં વગર તો ક્યારેય કોઈ જાણી ન શકે. કલ્પ પહેલાં વાળા જ ધીરે-ધીરે નીકળતાં રહેશે. આ છે બિલકુલ નવી-નવી વાતો. આ છે ગીતા નો યુગ. પરંતુ શાસ્ત્રો માં આ સંગમયુગ નું વર્ણન નથી. ગીતા ને જ દ્વાપરમાં લઈ ગયાં છે. પરંતુ જ્યારે રાજયોગ શીખવાડ્યો તો જરૂર સંગમ હશે ને. પરંતુ કોઈની પણ બુદ્ધિમાં આ વાતો નથી. હમણાં તમને જ્ઞાન નો નશો ચઢેલો છે. મનુષ્યો ને છે ભક્તિમાર્ગ નો નશો. કહે છે ભગવાન પણ આવી જાય તો પણ અમે ભક્તિ નહીં છોડશું. આ ઉત્થાન અને પતન ની સીડી ખુબ સારી છે, તો પણ મનુષ્યો ની આંખો નથી ખુલતી. માયાનાં નશામાં એકદમ ચકનાચૂર છે. જ્ઞાન નો નશો ખુબ મોડે થી ચઢે છે. પહેલાં તો દેવી ગુણ પણ જોઈએ. બાપનો કોઈ પણ ઓર્ડર થયો તો તેમાં આનાકાની નથી કરવાની. આ હું ન કરી શકું, આને કહેવાય છે નાફરમાનબરદાર. શ્રીમત મળે છે આમ-આમ કરવાનું છે તો સમજવું જોઈએ કે શિવબાબા ની શ્રેષ્ઠ મત છે. એ છે જે સદ્ગતિ દાતા. દાતા ક્યારેય ઉલટી મત નહીં આપશે. બાપ કહે છે હું આમનાં અનેક જન્મોનાં અંત માં પ્રવેશ કરું છું. આમનાથી પણ જુઓ લક્ષ્મી ઉંચી ચાલી જાય છે. ગાયન પણ છે - સ્ત્રી ને આગળ રખાય છે. પહેલાં લક્ષ્મી પછી નારાયણ, યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા થઈ જાય છે. તમારે પણ આવું જ શ્રેષ્ઠ બનવાનું છે. આ સમયે તો આખી દુનિયામાં રાવણરાજ્ય છે. બધાં કહે છે રામરાજ્ય જોઈએ છે. હમણાં છે સંગમ. જ્યારે આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું તો રાવણરાજ્ય નહોતું, પછી ચેન્દ્ર (પરિવર્તન) કેવી રીતે થાય છે, આ કોઈ નથી જાણતું. બધાં ધોર અંધારામાં છે. સમજે છે-કળયુગ તો હજું નાનું બાળક છે, ઘુટણે ચાલી રહ્યું છે. તો મનુષ્ય વધારે જ નિંદર માં સૂતેલાં છે. આ રુહાની નોલેજ રુહાની બાપ જ રુહો ને આપે છે, રાજયોગ પણ શીખવાડે છે. કૃષ્ણ ને રુહાની બાપ નહીં કહેશે. તે એવી રીતે નહીં કહેશે કે હું રુહાની બાળકો. આ પણ લખવું જોઈએ - રુહાની નોલેજકુલ બાપ આધ્યાત્મિક નોલેજ રુહાની બાળકો ને આપે છે.

બાપ સમજાવે છે દુનિયામાં બધાં મનુષ્ય છે દેહ-અભિમાની. હું આત્મા છું, આ કોઈ જાણતું નથી. બાપ કહે છે કોઈની પણ આત્મા લીન નથી થતી. હમણાં આપ બાળકોને સમજાવાય છે, દશેરા, દિવાળી શું છે. મનુષ્ય તો જે પણ પૂજા વગેરે કરે છે, બધું અંધશ્રદ્ધા થી કર્યું, જેને ગુડી પૂજા કહેવાય છે, પથ્થર પૂજા કહેવાય છે. હમણાં તમે પારસ બુદ્ધિ બનો છો તો પથ્થર ની પૂજા ન કરી શકો. ચિત્રો ની આગળ જઈને માથું ટેકવે છે. કાંઈ પણ સમજતાં નથી. કહે પણ છે જ્ઞાન, ભક્તિ અને વૈરાગ્ય. જ્ઞાન અડધોકલ્પ ચાલ્યું પછી ભક્તિ શરૂ થઈ. હવે તમને જ્ઞાન મળે છે તો ભક્તિ થી વૈરાગ્ય આવી જાય છે. આ દુનિયા જ બદલાય છે. કળયુગ માં ભક્તિ છે. સતયુગ માં ભક્તિ હોતી નથી. ત્યાં છે જ પૂજ્ય. બાપ કહે છે - બાળકો, તમે માથું કેમ ટેકવો છો. અડધોકલ્પ તમે માથું પણ ઘસ્યું, પૈસા પણ ગુમાવ્યાં, મળ્યું કાંઈ નહીં. માયાએ એકદમ માથું ફેરવી દીધું છે. કંગાળ બનાવી દીધાં છે. પછી બાપ આવીને બધાં નું માથું ઠીક કરી દે છે. હવે ધીરે-ધીરે કંઈક યુરોપિયન લોકો પણ સમજે છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે - આ ભારતવાસી તો બિલકુલ તમોગુણી બની ગયાં છે. તે બીજા ધર્મ વાળા છતાં પણ પાછળ થી આવે છે તો સુખ પણ થોડું, દુઃખ પણ થોડું મળે છે. ભારતવાસીઓને સુખ ખુબ તો દુઃખ પણ ખુબ છે. શરુઆત માં જ કેટલાં ધનવાન એકદમ વિશ્વનાં માલિક હોય છે. બીજા ધર્મવાળા કોઈ પહેલાં થોડી ધનવાન હોય છે. પાછળ થી વૃદ્ધિને પામતા-પામતા હવે આવીને ધનવાન થયાં છે. હવે ફરી સૌથી ભિખારી પણ ભારત બન્યો છે. અંધશ્રદ્ધાળુ પણ ભારત છે. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. બાપ કહે છે મેં જેને સ્વર્ગ બનાવ્યું, તે નરક બની ગયું છે. મનુષ્ય બંદર બુદ્ધિ બની ગયાં છે, તેમને હું આવીને મંદિર લાયક બનાવું છું. વિકાર ખુબ કઠોર હોય છે. ક્રોધ કેટલો છે. તમારામાં કોઈ ક્રોધ ન હોવો જોઈએ. બિલકુલ મીઠા, શાંત, અતિ મીઠા બનો. આ પણ જાણો છો કોટો માં કોઈ જ નીકળે છે - રાજાઈ પદ પામવા વાળા. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું તમને નર થી નારાયણ બનાવવાં. એમાં પણ ૮ રત્ન મુખ્ય ગવાય છે. ૮ રત્ન અને વચમાં છે બાપ. ૮ છે પાસ વિથ ઓનર્સ, તે પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. દેહ-અભિમાન ને તોડવામાં ખુબ મહેનત લાગે છે. દેહ નું ભાન બિલકુલ નીકળી જાય. કોઈ-કોઈ પાક્કા બ્રહ્મ જ્ઞાની જે હોય છે, તેમનું પણ એવું હોય છે. બેઠાં-બેઠાં દેહ નો ત્યાગ કરી દે છે. બેઠાં-બેઠાં એવી રીતે શરીર છોડે છે, વાયુમંડળ એકદમ શાંત થઈ જાય છે અને ખાસ કરીને પ્રભાત નાં શુદ્ધ સમય પર શરીર છોડે છે. રાતનાં મનુષ્ય ખુબ ગંદ કરે છે, સવાર નાં સ્નાન વગેરે કરીને ભગવાન-ભગવાન કહેવાં લાગે છે. પૂજા કરે છે. બાપ બધી વાતો સમજાવતાં રહે છે. પ્રદર્શની વગેરે માં પણ પહેલાં-પહેલાં તમે અલ્ફ નો પરિચય આપો. પહેલાં અલ્ફ અને બે. બાપ તો એક જ નિરાકાર છે. બાપ રચયિતા જ બેસી રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સમજાવે છે.

એ જ બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો. દેહ નાં સંબંધ છોડી સ્વયં ને આત્મા સમજી મામેકમ યાદ કરો. બાપ નો પરિચય તમે આપશો પછી કોઈની હિંમત નહીં રહેશે પ્રશ્ન-ઉત્તર કરવાની. પહેલાં બાપનો નિશ્ચય પાકે થઈ જાય ત્યારે બોલો ૮૪ જન્મ આવી રીતે લેવાય છે. ચક્ર ને સમજી લીધું, બાપને સમજી લીધાં પછી કોઈ પ્રશ્ન ઉઠશે નહીં. બાપ નો પરિચય આપ્યાં વગર બાકી તમે ટીક-ટીક કરો છો તો તેમાં તમારો સમય ખુબ વ્યર્થ જાય છે. ગળું જ ઘુટાય જાય છે. પહેલી-પહેલી વાત અલ્ફ ની ઉઠાવો. ટીક-ટીક કરવાથી સમજી થોડી શકે છે. બિલકુલ સહજ રીતે અને ધીરે થી બેસી સમજાવવું જોઈએ, જે દેહી-અભિમાની હશે એ જ સાડું સમજાવી શકશે. મોટા-મોટા મ્યુઝિયમ માં સારા-સારા સમજાવવા વાળા ની મદદ લેવી પડે. થોડાં દિવસ પોતાનું સેવાકેન્દ્ર છોડી મદદ દેવા આવી જવાનું છે. પાછળ સેવાકેન્દ્ર સંભાળવા કોઈને બેસાડી દો. જો ગાદી સંભાળવા લાયક કોઈ ને આપ સમાન નથી બનાવ્યાં, તો બાપ સમજશે કોઈ કામના નથી, સર્વિસ (સેવા) નથી કરી. બાબા ને લખે છે સર્વિસ છોડી કેવી રીતે જઈએ! અરે, બાબા હુકમ કરે છે ફલાણી જગ્યાએ સર્વિસ છે સર્વિસ પર જાઓ. જો ગાદી લાયક કોઈને નથી બનાવ્યાં તો તમે શું કામના. બાબાએ હુકમ કર્યો - ઝટ ભાગવું જોઈએ. મહારથી બ્રાહ્મણી એને કહેવાય છે. બાકી તો બધાં છે ઘોડેસવાર, પ્યાદા. બધાને સર્વિસ માં મદદ આપવાની છે. આટલાં વર્ષમાં તમે કોઈને આપ સમાન નથી બનાવ્યાં તો શું કરતાં હતાં. આટલાં સમય માં મેં મેસેન્જર નથી બનાવ્યાં, જે સેવાકેન્દ્ર સંભાળે. કેવાં-કેવાં મનુષ્ય આવે છે - જેમનાથી વાત કરવાની પણ અક્કલ જોઈએ. મુરલી પણ જરૂર રોજ વાંચવાની છે અથવા સાંભળવાની છે. મુરલી નથી વાંચી એટલે ગેરહાજરી થઈ ગઈ. આપ બાળકોએ આખાં વિશ્વ પર ઘેરાવ નાખવાનો છે. તમે આખાં વિશ્વની સેવા કરો છો ને. પતિત દુનિયાને પાવન બનાવવા આ ઘેરાવ નાખવો છે ને. બધાને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ ધામ નો રસ્તો બતાવવાનો છે, દુઃખ થી છોડાવવાનું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ખુબ મીઠા, શાંત, અતિ મીઠા સ્વભાવનું બનવાનું છે. ક્યારેય પણ ક્રોધ નથી કરવાનો. પોતાની આંખો ને ખુબ-ખુબ સિવિલ (પવિત્ર) બનાવવાની છે.
2. બાબા જે હુકમ કરે, એને તરત માનવાનો છે. આખાં વિશ્વને પતિત થી પાવન બનાવવાની સેવા કરવાની છે અર્થાત્ ઘેરાવ નાખવાનો છે.

વરદાન :- પોતાનાં મહત્વ કે કર્તવ્ય ને જાણવા વાળા સદા જાગતી જ્યોત ભવ
આપ બાળકો જગત ની જ્યોતિ છે, તમારા પરિવર્તન થી વિશ્વનું પરિવર્તન થવાનું છે એટલે વીત્યું તે વીત્યું કરી પોતાનાં મહત્વ કે કર્તવ્ય ને જાણીને સદા જાગતી-જ્યોત બનો. તમે એક સેકન્ડ માં સ્વ-પરિવર્તન થી વિશ્વ પરિવર્તન કરી શકો છો. ફક્ત પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરો હમણાં-હમણાં કર્મયોગી, હમણાં-હમણાં કર્માતીત સ્ટેજ. જેવી રીતે તમારી રચના કાયબો સેકન્ડ માં બધાં અંગ સમેટી લે છે. એવી રીતે તમે માસ્ટર રચના સમેટવાની શક્તિનાં આધાર થી સેકન્ડ માં સર્વ સંકલ્પોને સમાવીને એક સંકલ્પ માં સ્થિત થઈ જાઓ.

સ્લોગન :- લવલીન સ્થિતિનો અનુભવ કરવા માટે સ્મૃતિ-વિસ્મૃતિ નું યુદ્ધ સમાપ્ત કરો.